

ת"פ 37494/08/15 - פרקליטות מחוז תל אביב נגד זכריאס נגוסיא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 37494-08-15 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' נגוסיא
תיק חיצוני: 257663/14

בפני כבוד השופט צחי עוזיאל, סגן נשיא
המאשימה: פרקליטות מחוז תל אביב
נגד
הנאשם: זכריאס נגוסיא

החלטה

1. ביום 17.08.15 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של **זיוף בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות)**, לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אשר ביצע לכאורה במשך כשנה, עובר ליום 12.6.14, במספר הזדמנויות, עת זייף עבור נתינים זרים בארץ דרכונים ואשרות כניסה לאתיופיה, וזאת באמצעות ציוד רב שהחזיק ברכבו, לרבות מחשב וסורק. בהתאם לנטען בכתב האישום, זייף הנאשם הדרכונים תמורת סך של 3,500 דולר לכל דרכון וזייף אשרות כניסה תמורת 2,000 דולר לכל אשרה.
2. בפתח ההליך, ביום 22.5.16, עתרה ההגנה, הן במסגרת טיעון בעל-פה בדיון והן במסגרת בקשה בכתב, לביטול כתב האישום מטעמים של הגנה מן הצדק ואכיפה בררנית, הנעוצה בעיקר בהימנעות המאשימה מלהגיש כתב אישום גם כלפי עד התביעה מראווי טקאלה (להלן- **טקאלה**), אשר ביצע העבירות, לטענת ההגנה, בצוותא עם הנאשם. ההגנה צרפה לבקשתה חלק מחומר הראיות המגבש, לשיטתה, המסקנה כי היו בידי המאשימה ראיות להגשת כתב אישום.
3. המאשימה, בתגובתה בעל פה וכן בתגובתה בכתב, טענה כי ענינם של הנאשם ושל טקאלה, מבחינת הראיות הקיימות, אינו דומה, כך שאין לבחון הנושא במשקפיים של אכיפה בררנית בין שווים. בנוסף, פירטה המאשימה את חומר הראיות שברשותה, אותו אף צרפה לתגובתה, וזאת בניסיון לשכנע כי לא נפל פגם בהחלטתה להימנע מהגשת כתב אישום נגד טקאלה וכי ממילא ענינם של השניים אינו דומה.

דין והכרעה

עמוד 1

4. בעניינו עולה בבירור מטענות הצדדים, לרבות מטענות ההגנה, כי המסכת הראייתית שעמדה בבסיס ההחלטה להגיש כתב אישום נגד הנאשם ולהימנע מהגשת כתב אישום נגד טקאלה היא שונה, כך שבצדק טענה המאשימה כי אין המדובר במקרה של אכיפה בררנית הנטענת לגבי מי שעניינם שווה והמסקנה בעניינם שונה. רק לשם המחשת השוני, יצוין כי אין מחלוקת מצד ההגנה לצורך השלב הנוכחי כי ברכבו של הנאשם נתפס ציוד הכולל מחשב ובו תוכנות זיוף, סורק, מכשיר למינציה, מכשיר לחיתוך נייר, כריכות לדרכונים אתיופיים, תמונות פספורט של נתינים זרים ועוד.

במצב דברים זה, כאשר מדובר בטענה של אכיפה בררנית הנוגעת לדיות ראיות בקשר למעורב אחר באותה פרשה ואשר לגבי נטען כי קיימות ראיות אחרות מאלה המבססות את אשמתו הלכאורית של הנאשם, ספק בעיני אם ראוי וניתן לבחון הטענה כטענה מקדמית ולהכריע בה באופן סופי ונחרץ מבלי שמונחת בפני בית המשפט התמונה הכוללת לאחר שמיעת כלל הראיות בתיק והכרעה בשאלת אשמתו של הנאשם. הפרוצדורה שבה הצדדים מצרפים לבקשה ולתגובה בכתב חלק מהראיות שבתיק המשטרה הנוגעות למעורב אחר שעניינו שונה מעניינו של הנאשם ומבקשים מבית המשפט בשלב מקדמי להעריך ולשקללן אינה מוכרת והיא אף אינה עולה לגישתי עם הוראות הדין בקשר לאופן שבו מתנהלים הליכים מקדמיים ונשמעות טענות מקדמיות בהליך פלילי בבית המשפט.

בהקשר זה, ראוי להזכיר גם כי הסעד שיש להושיט לנאשם בגדרי ההגנה מן הצדק, ככל שטענתו תתקבל, ממילא צריך לתאם את חומרת הפגם **ואת המידה שבה הסלקטיביות שבאכיפה פגעה בו**, והכרעה בסוגיה זו, כאשר הטענה מתייחסת לשניים שעניינם שונה, ראוי שתיעשה, בעיני, רק לאחר בירור אשמתו של הנאשם.

5. מבלי למעט מהדברים שנאמרו לעיל, בחנתי את טענות הצדדים גם לגופן. בהקשר זה, ראוי להזכיר ולהדגיש כי רשויות התביעה הן הגוף המקצועי האמון על העמדה לדין של נאשמים ועליהן לעשות כן לאחר בחינת חומר הראיות הגולמי והערכת סיכויי ההרשעה. שיקול הדעת של התביעה הוא רחב ועצמאי ובגדרו נדרשת התביעה לשקול שיקולים של דיות ראיות, משקלן, מהימנותן והשתלבותן האחת בשנייה. כידוע, ההחלטה האם להעמיד לדין חשוד היא החלטה שלטונית ועל אף היותה החלטה במישור הפלילי הרי שחלות עליה נורמות המשפט המנהלי, ובכלל זה נורמות של תום לב, הגינות, היעדר הפליה וסבירות. במצב דברים זה, רק במקרים שבהם מוצא בית המשפט כי התביעה הונחתה על-ידי שיקולים זרים או פעלה בחוסר תום לב קיצוני בעת בחירתה את מי להעמיד לדין ולגבי מי להימנע מכך, תתקבל טענת האכיפה הבררנית (ע"פ 6328/12 **מדינת ישראל נגד פרץ ואחרים** (10.9.13); ע"פ (מחוזי ת"א) 15757-04-11 **מדינת ישראל נגד גרינוולד ואחרים** (18.6.12); ת"פ (מחוזי ת"א) 8256-05-11 **מדינת ישראל נגד קדץ ואחרים** (5.7.12)).

6. בעניינו מדובר איפוא בהערכה מקצועית לגיטימית שנערכה על-ידי התובעת אשר החליטה לסגור התיק נגד טקאלה מחוסר ראיות ומשכך קשה לסווגה ככזאת המונעת משיקולים זרים או נגועה בחוסר תום לב קיצוני. כפי שהסבירה התובעת, הנאשם אמנם הפליל את טקאלה כמי שתיווך בינו לבין אחרים, אלא שגרסתו בנושא זה הייתה בלתי עקבית, וממילא לא נמצא לה לשיטת התובעת חיזוק בחומר הראיות. בנוגע למסמכים ולכסף שנתפסו ברשות טקאלה ואשר לטענת ההגנה יש בהם כדי להפלילו ולחזק מעורבותו, נטען ע"י התובעת כי גרסתו של האחרון במשטרה באשר למקור הלגיטימי של הפריטים הנ"ל לא נסתרה. במצב דברים זה, לא ניתן לומר כי מדובר באכיפה

בררנית.

7. בטרם סיום, יצוין כי ההגנה העלתה טענה נוספת בקשר למעורב נוסף דומיננטי בשם ג'מאל אשר לא אותר על ידי המשטרה ואף לא נעשו מאמצים מספיקים לשיטת ההגנה לאיתורו. טענות אלה הן למעשה טענות בדבר קיומו של מחדל חקירתי אשר יש לבחון אותו במסגרת בירור האשמה וככל שיוכח יש לבחון את השלכותיו על עניינו של הנאשם. בשלב הנוכחי ולאור עמדת המאשימה בכתב בנושא זה, לא ניתן לקבוע כלל כי מדובר במחדל על כל המשתמע מכך.

8. לאור כל האמור - הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, במעמד ב"כ
הצדדים והנאשם.